

якгсь був я на причалі - Джерело

Написав Дмитрий Бурковский
Неділя, 24 січня 2016, 13:38

Якось був я на причалі,
Там ходить море кораблів,
Там людей дуже багато,
Сидів хлопець у печалі,
З плакатом у руках,
«допоможіть, прошу я моїй мамі»
І в душі так важкувато стало,
Що й не можна відшукати і слів...
Сидить він і гадає,
Чому його Отець створив?
Чому він кожен раз страждає,
Коли Мама стогне і ридає?
Він нікому про це не говорив,
Як важко він у візку сидів...
І в голові він згадує фрагменти,
Як він гуляє з Мамою своєю,
І бачивши ці погляди людей,
Ховаючи від них своїх дітей,
І лиш його душевної раною,
Є розлука зі своєю Мамою,
І важко згадувати йому такі моменти...
І ось в один прекрасний день,
Коли сонечко яскраво так світило,
Його Мама стала як мішень,
В яку потрапили прямо в серце щойно,
І бідний хлопчик на візку,
Упав і крикнув МАМО, зажди, не помирай,
Прошу тебе, мене ти не покидай,
Не залишай мене одного,
Бо будуть бити мене малого,
В інтернат же заберуть,
І назавжди там покинуть...
Подивилась Мати ніжно,
Однією рукою держачи за серце,
А іншою втирала сльози сину,
Не бійся сонечко моє,
З тобою завжди буду я,
В твоєму серденьку маленькому,
Тільки не сумуй, і не забувай,
Богу ти помолитись, завжди з тобою буде він...
І ось дорослий він уже,
Має дім, дітей сім'ю,
І все вже в нього добре,
І серце стало таке хоробре,
І каже зараз всім люблю,
І Бог його всі віки стереже!